

اثبات بیماری زایی ژنوم همسانه سازی شده جدایی ایرانی ویروس

پیچیدگی شدید بوته چغندرقند در میزبان‌های آزمایشگاهی

Infectivity of the cloned genome of Iranian isolate of beet severe curly top virus in experimental hosts

غزال عبادزاد صحرائی، سید علی اکبر بهجت نیا* و کرامت الله ایزدانه

مرکز تحقیقات ویروس‌شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

دریافت ۱۳۸۶/۴/۱۰ پذیرش ۸۷/۹/۶

چکیده

بمنظور ساخت همسانه‌ی عفونت زا و اثبات بیماری زایی ژنوم کامل جدایی ایرانی ویروس پیچیدگی شدید بوته چغندرقند (BSCTV-Ir) ابتدا قطعه ۱۹۴۲ جفت بازی (معادل ۷/ ژنوم) در حامل pTZ57R همسانه سازی و سپس ژنوم کامل ویروس به آن متصل گردید تا سازه حاوی ۱/۷ ژنوم ویروس به دست آید. این سازه پس از اتصال به حامل دوتائی pBin20 به باکتری *Agrobacterium tumefaciens* منتقل و از این طریق به چند گیاه مختلف مایه زنی گردید. علامت تیپیک آلدگی ۳۰ تا ۳۵ روز پس از مایه زنی در چغندر قند ظاهر شد. گوجه فرنگی، اسفناج و تاتوره (*Datura stramonium*) نیز علامت زردی و پیچیدگی برگ از خود نشان دادند. وجود ویروس در گیاهان مزبور با تکثیر قطعه ای از ژن پروتئین پوششی با استفاده از آغازگر های اختصاصی تایید گردید. وجود این همسانه عفونت زا زمینه را برای انجام تحقیقات بعدی در مورد این ویروس فراهم می سازد.

واژه های کلیدی: جمینی ویروس، ویروس پیچیدگی بوته چغندرقند، ویروس پیچیدگی شدید بوته

چغندرقند، همسانه عفونت زا، *Curtovirus*

* مسئول مکاتبه

بیماری پیچیدگی بوته یا کرلی تاپ یکی از بیماری‌های مهم اقتصادی چغnderقند است که توسط دست کم چهار گونه ویروس از جنس *Curtovirus* (تیره *Geminiviridae*) شامل *Beet mild curly top virus*, *Beet severe curly top virus* (BSCTV), *curly top virus* (BCTV) و *Spinach curly top virus* ایجاد می‌شود (Stenger 1998, Baliji et al. 2004). در ایران یک جدایه از BSCTV-Ir (BSCTV) و ویروس جدیدی به نام ویروس ایرانی پیچیدگی بوته چغnderقند (Beet curly top Iran virus) گزارش و تعیین ترادف شده‌اند (Bolok Yazdi et al. 2008, Briddon et al. 1998).

مطالعه بر روی ویروس پیچیدگی بوته چغnderقند و سایر جمینی ویروس‌ها به دلیل عدم امکان انتقال آسان و سریع آنها و ضرورت استفاده از حشرات ناقل برای انتقال، در گذشته با مشکل روبرو بوده است. تولید همسانه عفونت زای این ویروس‌ها که معمولاً بصورت کپی‌های دو پار (dimeric) و یا حتی دو پار ناقص (partial dimeric) از ژنوم ویروس در بین قلمروهای *Agrobacterium tumefaciens* حامل‌های T-DNA دو گانه (Grimsley et al. 1986; Elmer et al. 1988, Rigden et al. 1996) ساخته می‌شوند نه تنها کار انتقال ویروس‌ها را آسان می‌کند بلکه امکانات لازم برای مطالعات ژنتیکی از جمله تولید و آزمایش گیاه مقاوم را نیز فراهم می‌سازد. تحقیق حاضر به منظور تهیه سازه عفونت زای BSCTV-Ir و انتقال آن به گیاه به روش agroinoculation صورت گرفته است.

روش بررسی

ژنوم کامل BSCTV-Ir تهیه شده در حامل باکتریوفاژ M13mp18 (رس شمار X97203 در بانک ژن) (Briddon et al. 1998) با آنزیم *SphI* از M13mp18 جدا و به حامل pTZ57R (Fermentas) که دارای ژن مقاومت به آمپیسیلین بود متصل شد. نام pTZ1.0 BSCTV-Ir (EcoRI / *SphI* جفت بازی دی.ان.ای ویروس از pTZ1.0 BSCTV-Ir جدا و در جایگاه‌های pTZ0.7BSCTV-Ir pTZ57R پلاسمید همسانه سازی گردید تا پلاسمید نوترکیب pTZ0.7 حاوی / . ژنوم ویروس حاصل گردد. سپس ژنوم کامل *SphI* بر ش داده شده بود

به pTZ0.7BSCTV-Ir چسبانیده گردید تا سازه pTZ1.7BSCTV-Ir حاوی ۱/۷ ژنوم ویروس ساخته شود. این سازه بر خلاف سازه pTZ1.0BSCTV-Ir حاوی چارچوب ژنی C1 ویروس به طور کامل است. جهت تکثیر چارچوب ژنی C1 که صحیح بودن سازه pTZ1.7BSCTV-Ir را نشان می‌داد از آغازگر های BSCTVC₁F (TGAAGCTTTACAAGGAAGTTGATC-3') و BSCTVC₁R (5'-ACGAGCTCCCTTTACAAAAAGCC-3') PCR استفاده شد. پس از اطمینان از صحیح بودن سازه pTZ1.7BSCTV-Ir، این سازه به جایگاه آنزیم Hind III حامل دو گانه pBin20 اتصال داده شد تا سازه pBin1.7BSCTV-Ir ساخته شود. این همسانه به باکتری *Agrobacterium tumefaciens* سویه C58 انتقال یافت.

بیماری زا بودن سازه pBin1.7BSCTV-Ir با مایه زنی گیاهچه‌های چندرقند، گوجه‌فرنگی، تاتوره (*Datura stramonium*) و اسفناج با استفاده از روش agroinoculation صورت گرفت. این کار با کشت باکتری *A. tumefaciens* محتوی سازه pBin1.7BSCTV-Ir و تزریق باکتری به جوانه‌های جانی و طوقه گیاهان سالم انجام شد. بعد از گذشت ۳۰ تا ۳۵ روز از زمان تلقیح علائم حاصل در گیاهان مایه زنی شده مورد بررسی قرار گرفت و وجود دی. ان. ا ویروس در گیاهان با انجام PCR و استفاده از آغازگر های BSCTV-IrV₁C (5'-AGAAAATATAACAAGAAATC-3') و BSCTV-IrV₁V (5'-TTAATAAAAATAACATCTAC-3') که قطعه‌ای از ژن پروتئین پوششی ویروس را تکثیر می‌نمود بررسی شد.

نتیجه

انتقال ژنوم کامل BSCTV-Ir با ۲۹۲۳ جفت باز از حامل M13mp18 به سایت برشی SphI در حامل pTZ57R با موفقیت انجام شد و سازه pTZ1.0BSCTV-Ir ساخته شد. در نتیجه هضم آنزیمی همزمان این سازه با آنزیم های SphI و EcoRI قطعه هایی با اندازه های ۹۸۱ و ۱۹۴۲ آنژیمی هدم شد. جفت باز مربوط به ویروس و قطعه ای با اندازه ۲۸۸۶ جفت باز مربوط به حامل ایجاد شد (شکل ۱A). قطعه ۱۹۴۲ جفت بازی ویروس از ژل استخراج و خالص گردید و به کمک آنزیم لیگاز به حامل pTZ57R که با آنزیم های SphI و EcoRI برش داده شد متصل شد.

درستی سازه حاصل (pTZ0.7BSCTV-Ir) با استفاده از هضم آنزیمی همزمان آن با آنزیم های EcoRI و SphI که نتیجه آن آزاد شدن قطعه ۱۹۴۲ جفت بازی از این سازه بود تایید شد (شکل ۱B).

در مرحله بعد اتصال قطعه کامل ژنوم BSCTV-Ir به سایت برشی SphI سازه pTZ0.7BSCTV-Ir انجام شد. نتیجه این کار ساخت سازه pTZ1.7BSCTV-Ir بود که حاوی قطعه کامل ژنوم و قطعه تکراری ۱۹۴۲ جفت بازی ویروس است. با هضم آنزیمی این سازه با آنزیم های EcoRI و SphI هر کدام به تنها بیانی قطعه کامل ژنوم ویروس باندازه ۲۹۲۳ جفت باز از سازه جدا شد (شکل ۱C راهک های ۱-۶). در حالی که با هضم آنزیمی همزمان سازه با EcoRI و SphI می بایستی قطعات ۱۹۴۲ و ۹۸۱ جفت بازی ویروس آزاد شود که به همین ترتیب بر روی ژل مشاهده شد (شکل ۱C راهک های ۷-۹). با استفاده از آغازگرهای BSCTVC₁F و BCTVC₁R چارچوب ژنی C1 ویروس با اندازه ۱۰۵۸ جفت باز از سازه pTZ1.7BSCTV-Ir تکثیر شد که تایید بیشتری بر درستی سازه ساخته شده بود (شکل ۱D).

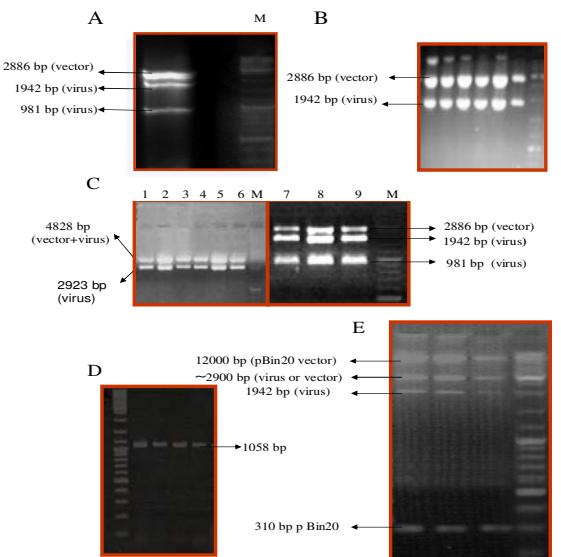
سازه pTZ1.7BSCTV-Ir پس از هضم توسط آنزیم Hind III به حامل دو تایی pBin20 بریده شده با همین آنزیم با موفقیت متصل شد تا سازه pBin1.7BSCTV-Ir که حاوی پلاسمید pTZ57R نیز بود ساخته شود. با هضم همزمان این سازه با آنزیم های EcoRI و Hind III، قطعه ۱۹۴۲ و ۲۹۲۳ جفت بازی مربوط به ویروس، قطعات ۳۱۰ و ۱۲۰۰ جفت بازی مربوط به حامل pBin20 و قطعه ۲۸۸۶ جفت بازی مربوط به حامل pTZ57R حاصل شد که درستی سازه pBin1.7BSCTV-Ir را تأیید نمود (شکل ۱E).

عفونت زا بودن سازه pBin1.7BSCTV-Ir با مایه زنی دو عدد گیاهچه از هر یک از گونه های مختلف گیاهی مورد آزمایش با اگروبکتریوم های حاوی این سازه امتحان شد. ۳۰ تا ۳۵ روز بعد از مایه زنی علائم تپیک بیماری پیچیدگی بوته چند قند شامل پیچیدگی شدید برگها و تورم زگیل مانند بر روی رگبرگ ها در برگ های جوان هر دو گیاهچه چند مشاهده شد. لوله شدن و راست ایستادن برگها و کاهش رشد از دیگر علائم بود (شکل ۲A). بدین وسیله بیماری زائی همسانه ساخته شده به اثبات رسید. در هر دو

گیاهچه گوجه فرنگی علائم پیچیدگی برگها، کوچک شدن برگهای انتهائی، زردی و کوتولگی بوته مشاهده شد (شکل ۲C). علائم بر روی دو بوته اسفناج به صورت پیچیدگی و مجتمع شدن برگ های میانی بوته، ضعف بوته ها، تورم خفیف رگبرگ و زردی (شکل ۲D) و بر روی دو بوته تاتوره بصورت زردی و پیچیدگی برگ های جوان مشاهده شد (شکل ۲E). وجود دی.ان.ای ویروس در گیاهان مایه زنی شده با تکثیر قطعه ای از پروتئین پوششی ویروس با اندازه ۷۶۱ ژفت باز با استفاده از آغازگر های BSCTV-IrV₁ و BSCTV-IrV₁C تایید شد (شکل ۲F).

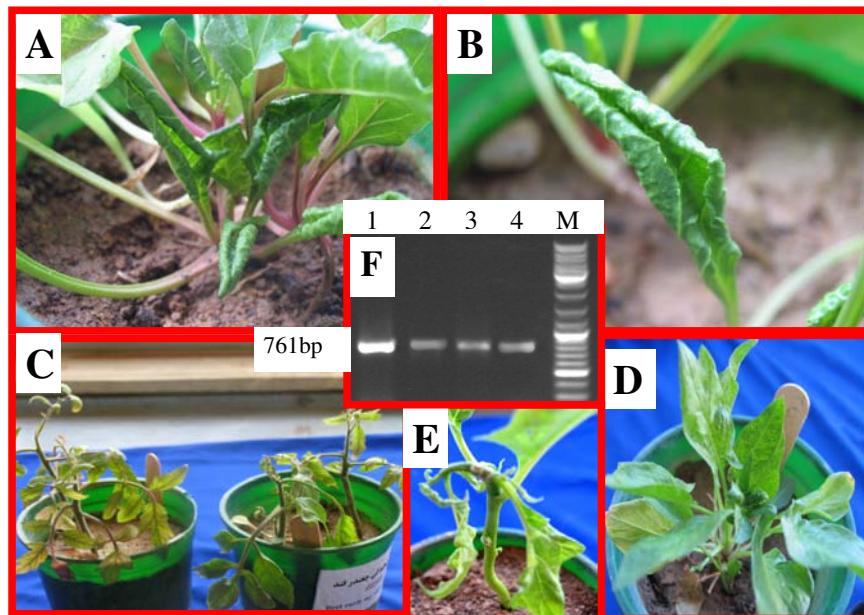
در این تحقیق به منظور کارایی بیشتر همسانه عفونت زای BSCTV-IrV ساخت همسانه به نحوی طراحی شد که حاوی دو منشاء همانند سازی باشد . در این حالت پس از انتقال همسانه عفونت زا به گیاه ، ژنوم ویروس از طریق فرایند همانندسازی دایره غلتان که در آن همانند سازی از یک منشاء همانندسازی آغاز می شود و در منشاء همانند سازی دیگر ختم می گردد در گیاه آزاد می شود (Rigden *et al.* 1996). حامل دوگانه حاوی نسخه های تکراری ژنوم جمینی ویروس ها متنه با یک نسخه از منشاء همانندسازی نیز در گیاه میزبان بیماری زا است. در چنین مواردی نوترکیبی خودی (homologous recombination) در آزاد سازی دی.ان.ای ویروس نقش دارد. این همسانه ها در مقایسه با همسانه ای که حاوی دو منشاء همانند سازی باشد راندمان آلدگی زایی کمتری دارند و در یک زمان واحد مقدار کمتری از فرم های مختلف دی. ان. ا شامل ssDNA و replicative dsDNA را تولید می نمایند (Rigden, *et al.* 1996).

با انتقال همسانه عفونت زای BSCTV-IrV به استرین های خاصی از آگروباکتریوم ، منبع نامحدودی از مایه ویروس به دست می آید که در موقع مورد نیاز مقدار کمی از باکتری جهت ایجاد آلدگی کافی می باشد. علاوه بر تعیین میزبان های ویروس، از این همسانه می توان به عنوان یک وسیله برای بررسی نقش ژن های ویروس، بررسی مقاومت ارقام مختلف چغnderقند، بررسی و ارزیابی مقاومت گیاهان تراژن حاصل از انتقال ژنهای ویروس به گیاهان میزبان، مطالعات خاموشی ژن (gene silencing) و موارد دیگر استفاده نمود.

شکل ۱- نقش الکتروفورزی (A) قطعات DNA حاصل از هضم سازه pTZ1.0BSCTV-Ir با آنزیم های *EcoRI* و *SphI* ، (B) قطعات DNA حاصل از هضم سازه pTZ0.7BSCTV-Ir با آنزیم های *EcoRI* و *SphI* ، (C) قطعات DNA حاصل از هضم سازه های pTZ1.7BSCTV-Ir با آنزیم های *EcoRI* و *SphI* به تنهایی (راهک های ۱ تا ۳)، *EcoRI* به تنهایی (راهک های ۴ تا ۶) و همزمان برشی های *SphI* و *EcoRI* (راهک های ۷ تا ۹) ، (D) محصول PCR چار چوب زنی C1 آنزیم های *EcoRI* و *SphI* (راهک های ۷ تا ۹) مخصوص BSCTVC_F و BSCTVV_R و (E) تکثیر شده از سازه های pTZ1.7BSCTV-Ir با آغازگر های BSCTVC_F و BSCTVV_R و قطعات DNA حاصل از هضم سازه های pBin1.7BSCTV-Ir با آنزیم های برشی III و *Hind III* و *EcoRI*. M=marker . *EcoRI*

Fig. 1. Electrophoretic patterns of (A) DNA fragments released from a pTZ1.0BSCTV-Ir construct digested with *SphI* and *EcoRI*, (B) DNA fragments released from 6 pTZ0.7BSCTV-Ir constructs digested with *SphI* and *EcoRI*, (C) DNA fragments released from 3 pTZ1.7BSCTV-Ir constructs digested with *SphI* (lanes 1-3), *EcoRI* (lanes 4-6) and *SphI* plus *EcoRI* (lanes 7-9), (D) C1 ORF DNA fragment amplified from 4 pTZ1.7BSCTV-Ir constructs using BSCTVC_F and BSCTVV_R primers and (E) DNA fragments released from pBin1.7BSCTV-Ir constructs digested with *Hind III* and *EcoRI*. M=marker.

شکل ۲- کاهش رشد، لوله شدن و راست ایستادن برگها و تورم زگیل مانند رگبرگ ها در پشت برگ های چغnder قند (A و B)؛ پیچیدگی برگها، کوچک شدن برگ های انتهائی، زردی و کوتولگی بوته در گوجه فرنگی (C)؛ پیچیدگی و مجمع شدن برگ های میانی بوته در اسفناج (D)؛ و زردی و پیچیدگی برگ ها در تاتوره (E) ناشی از مایه زنی همسانه عفونت زای BSCTV-Ir به این گیاهان. (F) تکثیر پروتئین پوششی BSCTV-Ir با استفاده از آغازگر های BSCTV-IrV₁V و BSCTV-IrV₁C در گیاهان مایه زنی شده چغnder قند (راهک ۱)، گوجه فرنگی (راهک ۲)، اسفناج (راهک ۳) و تاتوره (راهک ۴).

Fig. 2. Typical symptoms induced by BSCTV-Ir infectious clone in experimentally agroinfected plants (A and B) stunting, leaf rolling, erect leaves and vein swelling in beet; (C) leaf curling, small leaves, yellowing and bunchy growth in tomato; (D) leaf curling and bunchy growth in spinach; (E) leaf curling and yellowing in Jimson weed; (F) Amplification of BSCTV-Ir coat protein DNA fragment in PCR using BSCTV-IrV₁V and BSCTV-IrV₁C primers from agroinoculated beet (lane 1), tomato (lane 2), spinach (lane 3) and Jimson weed (lane 4) plants.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (44-45) متن انگلیسی مراجعه شود.

آدرس نگارندها: غزال عبدالزاد صحرائی، سید علی اکبر بهجت نیا و کرامت الله ایزدپناه، مرکز تحقیقات ویروس‌ناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز